

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΡΤΡΕΤΟΥ ΣΤΟ ΕΙΚΑΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ ΚΡΙΣΤΙΤΣ

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΩΣ ΕΝΟΤΗΤΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΩΣ ΠΟΛΛΑΠΛΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

«... Λίγο πριν τα εγκαίνια της έκθεσης, στις 21 Μαρτίου του 1962, ο Φράνσις με πήγε στην Τέιτ, την ώρα που η έκθεση ήταν κλειστή για το κοινό. Μόνοι οι δυο μας, περνούσαμε αργά από τις άδειες αίθουσες, και μπορώ να κυριολεκτήσω: με την εξαιρετική παρουσία των εντυπωσιακών του έργων...»

Οι λίγες αυτές λέξεις, από την μονογραφία του Ντανιέλ Φάρσονⁱ με τις οποίες αναφέρθηκε για τον στενό του φίλο και μεγάλο Βρετανό καλλιτέχνη Φράνσις Μπέικον, μου θύμισαν την συνάντηση με τα έργα του Βελισαρίου Κρίστιτς, στην ατμόσφαιρα του εργαστηρίου του στην περιοχή Ντόρτσολ του Βελιγραδίου τέλη Σεπτεμβρίου του 2001.

Παρατήρηση I. Την θέση – home témoin – (άνθρωπος μάρτυρας) την οποία ο Βελισάριος επέλεξε ως ποιητική αφετηρία από το ξεκίνημα της καλλιτεχνικής του πορείας, σηματοδοτεί όλο του το έργο και εξηγώντας μου, πως προκύπτει η ρεαλιστική επιλογή της εικαστικής του συμπεριφοράς μέσα στην διάρκεια των τελευταίων τεσσάρων δεκαετιών. να διευρύνεται και να καθορίζεται από μια εξαιρετική εξπρεσιονιστική εκφραστική δυνατότητα, αλλά και ως συνέχεια με έργα διαμορφούμενα σε pop-art περιεχόμενο με δραματική ένταση και πάθος που προκύπτει από την ίδια την μορφοπλαστική του διαδικασία. Επίμονος μπροστά στην πρόκληση του τεττωμένου μουσαμά και της επίπεδης μεταλλικής πλάκας που χαράζει, ο Βελισάριος σημάδεψε με τα σχέδιά του τις ζωγραφιές και τα χαρακτηριστικά του, με έντονο χαρακτηριστικό ύφος, που αναγνωρίζεται στο πρόσωπο του, το οποίο λειτουργεί ως κλειστό εικαστικό μικροσύστημα, αλλά ταυτόχρονα, έχει έναν επικοινωνιακό έντονο χαρ ακτήρα, με τον μακρόκοσμο των κοινωνικο-πολιτισμικών συμφραζόμενων με έργα έντονα φορτισμένα με ιδεολογικό περιεχόμενο.

Ως βασικό μέγιστο θέμα των εργασιών του, είναι η παρουσίαση του ανθρώπινου προσώπου, το πορτρέτο, ως θέμα, προκαλούσε το ενδιαφέρον των καλλιτεχνών στην ιστορία, αλλά εξακολουθεί και ως συνέχεια, στην σύγχρονη καλλιτεχνική δημιουργία. Το φαινόμενο του ανθρώπινου προσώπου απεικονισμένου στην ταυτοποίηση (αναφορική διάσταση) του προσώπου ως φορέα των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών μιας προσωπικότητας, αποτελεί ένα από τα πιο ευαίσθητα σημεία επίγνωσης της σχέσης του Ανθρώπου κατ' αρχήν πρώτα με τον εαυτό του, και μετέπειτα με όλα τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά που τον περικυκλώνουν στις χωρο-χρονικές ροές και καταστάσεις.ⁱⁱ

Στην κατ' εξοχήν του λειτουργία, ο Βελισάριος Κρίστιτς, ξεκινά από το οντολογικό νόημα του προσώπου – en face – ως κατανόηση – βαθιά συνειδητοποίηση – του μοναδικού προσώπου με το οποίο ταυτίζεται το άτομο ως μια μονάδα.ⁱⁱⁱ Στον τομέα της μορφολογικής δράσης, ο ίδιος, παρουσιάζει τις παραδοσιακές παραμέτρους του πορτρέτου / ως πορτρατοποιημένου προσώπου, από την αναπαραστατική απεικόνιση με κλασικές τεχνικές και μεθόδους, και οδηγείται σε διευρυμένες δυνατότητες των εμφανών λειτουργιών και των εκφραστικών καταστάσεων του προσώπου, σε μορφοπλασίες που έχουν ως άξονα την βαθιά γνώση και συνειδητοποίηση της ιστορικής μοντέρνας εποχής στην τέχνη, καθώς επίσης και την σύγχρονη εμπειρία.

Από την εικαστικο-οπτική άποψη στον κύκλο των πορτρέτων και των ανασυνθετικών διαδικασιών τους, το έργο του Βελισαρίου, αρχίζει με τις απεικονίσεις προσώπων με τρόπο ο οποίος απευθύνεται στην αντιληπτικότητα του ματιού μας ως μορφολογικό γεγονός οπότε το μάτι αναγνωρίζει το συγκεκριμένο πρόσωπο, ως άμεση αισθητήρια εμπειρία και ο κύκλος κλείνει με τις μορφοπλαστικές

ΓΚΑΛΕΡΙ ΠΑΠΑΤΖΙΚΟΥ
Διεύθυνση: Αγ. Αντωνίου 26
59100, Βέροια
Τηλ: 2331070325
e-mail:vikypap@otenet.gr

Για την συγκεκριμένη ενότητα έργων που παρουσιάζει ο καλλιτέχνης σε αυτή την έκθεση, η ιστορικός τέχνης Σοφία Καζάζη, τον Οκτώβρη του 1997, είχε χαρακτηρίσει το έργο του Βελισάριου Κρίστιτς ως εξής : «Στην ιστορία των μορφών υπάρχουν καλλιτέχνες που βιώνουν με τον πιο συγκλονιστικό τρόπο την αδικία της ανθρώπινης μοίρας. Η βία, ο εξευτελισμός και ο αφανισμός του ανθρώπου από τον άνθρωπο καταγράφει στο έργο του και ο Βελισάριος Κρίστιτς με παράφορη αμεσότητα. Η ζωγραφική του για όσους έχουν δει τις εκθέσεις του στην Ελλάδα τα χρόνια 1992-97 δεν είναι παρά το απόσταγμα μιας βαθύτατης πίκρας για τις βιαιότητες και το θάνατο που ενέσκηψε στην πατρίδα του. Τώρα με τη σειρά των έργων «Επικάλυψη μνήμης» σηματοδοτείται η έξοδος του καλλιτέχνη από την κόλαση. Οι πίνακες και τα χαρακτηριστικά του πάλλονται από έντονους χρωματικούς ρυθμούς. Στη γεωμετρία της επιφάνειας διατηρούνται κάποιες αχνές μνήμες, ωστόσο η κυριαρχία του κόκκινου, το χρώμα του πάθους και της χαράς, μαζί με τις αποσπασματικές μορφές του σύγχρονου καταναλωτικού περιβάλλοντος μας σε παρασύρουν στη ζωή και στη χαρά. Η ελπίδα ξαναγεννιέται...»

Η Γκόρντανα Ντόμπριτς, ιστορικός τέχνης, αναφέρει :
Η κύρια θεματική του Βελισάριου Κρίστιτς είναι η αναζήτηση του προσώπου ως ενότητα αλλά και ως πολλαπλή ταυτότητα, πρόκειται για έργα ζωγραφικά και χαρακτηριστικά που ο καλλιτέχνης επιμένοντας ανατέμνει το θεματικό του περιεχόμενο ως όλον, του προσώπου σε τμήματος, στόμα, μάτι, αυτί, οβάλ κεφαλιού, χέρι, πατούσα κ.α. (ως ανασυνθετική λειτουργία) που επιπλέον με την αριθμητική σηματοδότηση και τη συμβολή των ψυχικών συναισθηματικών διαθέσεων που προέρχονται από τα μήκη κυμάτων των χρωματικών του επιλογών, δημιουργούν ένα πλούσιο πλαστικό στρώμα στο ζωγραφικό καμβά ή στη χάραξη του σχεδίου στη μεταλλική πλάκα εφ' όσον πρόκειται για τα χαρακτηριστικά του, και συμβολίζει την κωδικοποίηση ή αποκωδικοποίηση από το ένα στο άλλο έργο· ώστε να χαρακτηρίζεται η μορφοπλαστική του δραστηριότητα τόσο ως προβοκατόρικη πράξη ως προς τις πλαστικές αξίες αλλά και άλλο τόσο ως λόγια, όταν ο καλλιτέχνης σχολιάζει τη σύγχρονη πραγματικότητα με πρότυπα-σύμβολα τα πρόσωπα που απομονώνει από τις αφίσες του δρόμου, των διαφημιστικών πανό από τον σύγχρονο κόσμο του advertising και της show biz. Ασκώντας με τον ιδιοπροσωπικό του τρόπο την κριτική της σύγχρονης εικόνας της ζωής του, της ζωής μας, επικαλύπτοντας τη μνήμη του παρελθόντος...

Διάρκεια έκθεσης
Παρασκευή 24 Οκτωβρίου 2008 – 20 Νοεμβρίου 2008